

Iahtul

Vasile Alecsandri

Fericit e călătorul
Ce, purtat voios prin lume,
Își îngână viața, dorul,
Cu-al iubitei dulce nume!
Zbori pe luciul viul al mării,
Barcă mică sprinteioară;
Mergi în voia întâmplării,
Ca o lebădă ușoară!

De l-a Patriei verzi maluri
Am plecat în țări străine,
Și pe plaiuri, și pe valuri
Eu duc dorul ei cu mine.
Zbori pe luciul viul al mării...

Doru-mi plânge! dar îndată
Între cer și marea lină
O minune se arată
Ce durerea mi-o alină.
Zbori pe luciul viul al mării...

Cea minune strălucită
Poartă nume de o floare.
Ea-i frumoasa mea iubită,
A mea dulce iubitoare.
Zbori pe luciul viul al mării...

Ea-i comoara de plăcere,
Ea-i voioasa nălucire,
Ea-i cereasca mângâiere,
Ce încântă-a mea simțire,
Zbori pe luciul viul al mării...

Orișiunde eu voi merge,
Veșnic ea mă însoțește.
Lacrima din ochi mi-o șterge,
Sufletul mi-l răcorește!
Zbori pe luciul viul al mării,
Barcă mică sprinteioară;
Mergi în voia întâmplării,
Ca o lebădă ușoară!